

Justitsministeriet

Dato: 12. maj 2005
Kontor: Ministersekretariatet
Dok.: TRU40244

Besvarelse af spørgsmål nr. 3 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af våbenloven (Våbenformidling mv.) (L 133).

Spørgsmål nr. 3:

”Ministeren bedes yde teknisk bistand til udarbejdelse af et ændringsforslag, som gør det muligt at etablere en politisk følgegruppe, der involveres i arbejdet med behandling af ansøgninger efter § 7 b.”

Svar:

Et ændringsforslag som nævnt i spørgsmålet kan udformes således:

”Æ n d r i n g s f o r s l a g

Til § 1

1) I den under *nr. 4* foreslåede § 7 b indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

”*Stk. 4.* Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om, at ansøgninger om tilladelse efter *stk. 1* skal forelægges for en politisk følgegruppe, inden tilladelse meddeles eller afslås.”

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Ændringsforslaget indebærer, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte bestemmelser om, at ansøgninger om tilladelse til våbenformidling, jf. § 7 b, *stk. 1*, skal forelægges for en politisk følge-

gruppe, inden der træffes afgørelse om, hvorvidt ansøgningen skal imødekommes eller afslås, herunder bestemmelser om følgegruppens nedsættelse og virkemåde.

Justitsministeriet kan ikke støtte ændringsforslaget.

Det bemærkes i den forbindelse, at kontrollen med våbenformidling i henhold til EU's fælles holdning om våbenmæglervirksomhed, jf. lovforslagets bilag 2, skal føres på en sådan måde, at omgåelse af våbenembargoer vedtaget af FN, EU og OSCE og kriterierne i EU's adfærdskodeks for våbeneksport forhindres.

Det bemærkes endvidere, at Justitsministeriet efter gældende praksis forelægger ansøgninger om tilladelse til udførsel af våben mv. fra Danmark, jf. våbenlovens § 6, stk. 1, for Udenrigsministeriet, inden der træffes endelig afgørelse i sagen. Udenrigsministeriet vurderer ansøgningerne i lyset af dansk våbeneksportpolitik, EU's adfærdskodeks for våbeneksport og de øvrige forpligtelser, som Danmark har påtaget sig i det internationale samarbejde. Det er Justitsministeriets opfattelse, at denne praksis ligeledes bør følges i sager om våbenformidling. Justitsministeriet agter i øvrigt – på samme måde som på området for udførsel af våben mv., jf. regeringens årlige rapporter om udførsel af våben og produkter med dobbelt anvendelse fra Danmark – at offentliggøre oplysninger om udstedte tilladelser og meddelte afslag vedrørende våbenformidling.

Endelig bemærkes, at inddragelse af en politisk følgegruppe i den konkrete sagsbehandling vil være ressourcekrævende og må antages at forlænge sagsbehandlingstiden betragteligt. Endvidere afspejler den svenske ordning med et rådgivende organ med parlamentarisk repræsentation i sager om våbeneksport og -formidling nogle forhold, der ikke gør sig gældende i Danmark. I Danmark produceres og eksporteres der således som altovervejende hovedregel kun delkomponenter til våben, mens Sverige i langt højere grad eksporterer færdigproducerede våben og våbensystemer. Værdien af den svenske våbeneksport er også væsentligt større end den danske.